Για μια ενωτική παρέμβαση στις εκλογές του ΔΣΑ

για μια ενωτική παρέμβαση στις εκλογές του ΔΣΑ

1

Οι επερχόμενες εκλογές στους δικηγορικούς συλλόγους της χώρας θα διεξαχθούν στις συνθήκες της μεγάλης κοινωνικής καταστροφής που έχει επέλθει στην ελληνική κοινωνία τα 8 χρόνια της κρίσης και 7 των μνημονίων. Η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛΛ στο πλαίσιο της διαχείρισης του ίδιου συστήματος εξουσίας και διακυβέρνησης που έφερε τη χώρα στην κρίση, τη μνημονιακή δέσμευση, τη θρησκευτική προσήλωση στην απάνθρωπη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ενωσης και στις αλυσίδες της Ευρωζώνης, υπέγραψε τρίτο και πρόσφατα τέταρτο μνημόνιο, δεσμεύοντας το λαό μας για δεκάδες χρόνια. Επιτάχυνε και εξειδίκευσε την ίδια ακριβώς πολιτική που ακολουθούνταν και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, προσθέτοντας κι άλλους κρίκους στην αλυσίδα της κοινωνικής καταστροφής και της υποταγής του εργαζόμενου κόσμου στα χρόνια της κρίσης. Κατάφερε, μετά το μετασχηματισμό της, να προχωρήσει ρυθμίσεις και «προαπαιτούμενα» που καμιά ως τότε κυβέρνηση δεν είχε τολμήσει, ενώ ολοκλήρωσε το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Και ετοιμάζεται για την ακόμη περαιτέρω καταβαράθρωση των εργατικών, συνδικαλιστικών και λαϊκών δικαιωμάτων, την ακόμα μεγαλύτερη μείωση μισθών και συντάξεων, την ακόμη μεγαλύτερη επέκταση της ευέλικτης και απροστάτευτης εργασίας, την διευκόλυνση της εκποίησης κάθε δημόσιου αγαθού, ως και της λαϊκής περιουσίας, τη θέσπιση νέων αντεργατικών νόμων. Και όλα στο βωμό της χρεωμηχανής, που δεν έχει ορατό τέλος ενώ αποτελεί τη μαύρη τρύπα που ρουφάει κάθε πόρο που θα μπορούσε να αξιοποιηθεί για την ενίσχυση των πιο κατεστραμμένων κοινωνικών στρωμάτων και την ίδια την ενίσχυση των υποδομών και του κοινωνικού κράτους. Στον κλάδο μας, δε, είναι υπεύθυνη για την ψήφιση και εφαρμογή του χειρότερου ως τώρα από τα μέτρα που έχουν τσακίσει τη δικηγορία, το νέο ασφαλιστικό που οδηγεί στην πλήρη διάλυσης του συστήματος συνταξιοδότησης και πρόνοιας και στην ιδιωτικοποίηση, ενώ πολλαπλασιάζει και επιταχύνει τις πολλές ρυθμίσεις, φορολογικές και άλλες, που καθιστούν το επάγγελμά μας ακόμη πιο ασφυκτικό. Ταυτόχρονα, είναι εκείνη που συνεχίζοντας τις πολιτικές των προηγούμενων κυβερνήσεων και πλήρως υποταγμένη στην υποκριτική κατεύθυνση της Ε.Ε. επιμένει στη διατήρηση και διόγκωση του προβλήματος της απάνθρωπης μεταχείρισης των προσφύγων και μεταναστών, δίνοντας χώρο μάλιστα στην υποκατάσταση μιας αναγκαίας κρατικής ευθύνης φροντίδας τους σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις που αναπτύσσουν τη δράση τους χωρίς έλεγχο, συντονισμό, διαφάνεια αλλά και χωρίς η δράση τους να υπηρετεί μια πολιτική μελλοντικών δυνατοτήτων ένταξης των προσφύγων στον κοινωνικό ιστό.

2

Η πολιτική κατεύθυνση αυτή θωρακίζεται και από την κατρακύλα αυτής της κυβέρνησης στο πεδίο της διασφάλισης των δημοκρατικών δικαιωμάτων και των λαϊκών ελευθεριών. Τολμά να διακηρύττει μεταρρυθμίσεις και προσθήκες στο κρατικό ποινικό οπλοστάσιο, που ούτε οι πιο σκοτεινοί σύμβουλοι Σαμαρά δεν είχαν τολμήσει να προτείνουν, όπως την δίωξη του φρονήματος

στο πλαίσιο του 187Α ΠΚ, ή τη νομιμοποίηση του λοκ άουτ. Στις μέρες μας είναι που βρίσκουν τη νομιμοποίηση οι πιο αντιδραστικοί κύκλοι του κράτους και του δικαστικού συστήματος να κατασκευάζουν σκευωρίες, να καταδικάζουν αθώους χωρίς στοιχεία απλά και μόνο επειδή είναι κοινωνικοί αγωνιστές ή έχουν σχέσεις με αγωνιστές, την ίδια στιγμή που απαλλάσσουν και εξαντλούν κάθε παράθυρο ευνοίας στους ταγούς του ίδιου αυτού συστήματος που είχαν την ατυχία να βρεθούν στο εδώλιο. Την ίδια στιγμή που μαθητές καταδικάζονται επειδή έκαναν κατάληψη στο σχολείο, που φοιτητές διώκονται επειδή διαμαρτυρήθηκαν για προφανή ζητήματα της καθημερινότητας τους, την ίδια στιγμή που μια αθώα γυναίκα καταδικάζεται και μένει στη φυλακή χωρίς επαρκή στοιχεία επειδή σχετίστηκε κοινωνικά με έναν αθωωθέντα κοινωνικό αγωνιστή, καταδικασμένοι ναζί αφήνονται ελεύθεροι, καταδικασμένοι πρώην δημόσιοι λειτουργοί και αξιωματούχοι αφήνονται ελεύθεροι. Αυτά είναι μόνο τα πιο τρανταχτά, πιο δημοσιοποιημένα, παραδείγματα μιας «δικαιοσύνης» που βρίσκει τον εχθρό της στους απόκληρους της κοινωνίας στοιβάζοντάς τους στα αυτόφωρα και στο μεταγωγών, στους αγωνιστές στήνοντας κατηγορίες και καταδίκες εις βάρος τους, στην πλειοψηφία του λαού που στερείται τη δωρεάν πρόσβαση στο δικαστήριο, στους εργάτες που τσακίζονται και δικαστικά οι αγώνες τους για αξιοπρεπή μισθό και ανθρώπινες συνθήκες. Είναι χαρακτηριστική η πρόσφατη 677/2017 απόφαση του ΑΠ («Η μη καταβολή των δεδουλευμένων αποδοχών του μισθωτού, έστω και μακροχρόνια, δεν αρκεί από μόνη της να θεμελιώσει την έννοια της βλαπτικής μεταβολής των όρων της σύμβασης εργασίας του, αν δεν συνδέεται και με την πρόθεση του εργοδότη να εξαναγκάσει τον εργαζόμενο σε παραίτηση προκειμένου να αποφύγει την καταβολή σε αυτόν της αποζημίωσης απόλυσης»). Κινείται στη λογική προηγουμένων σχετικών αποφάσεων με το σκεπτικό αυτό να μην ευνοεί εργαζομένους που παραμένουν απλήρωτοι επί πολλούς μήνες σε επιχειρήσεις, όντας στην πράξη σε εργασιακή ομηρεία. Ο ταξικός προσανατολισμός των επιλογών της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, η τόλμη και το βάθος των αναδιαρθρώσεων τις οποίες προώθησε, σε συνδυασμό με την προεκλογική αριστερόστροφη ρητορική και τις φιλολαϊκές μάσκες, οδήγησαν σε μια συνολική δυσφήμηση για την Αριστερά, ενώ συμβάλλουν στη επανασυσπείρωση του «παλιού» πολιτικού συστήματος που διανθίζεται με μια ρητορική «ρεβανσισμού» απέναντι στην «κυβέρνηση της αριστεράς».

3

Οσοι δουλεύουμε ακόμα, στο τέλος κάθε μήνα βγάζουμε τα κομπιουτεράκια για να υπολογίσουμε πόσο έχουν αυξηθεί τα χρέη μας. Στο τέλος κάθε μήνα, τυπώνουμε τις ταυτότητες πληρωμής ξέροντας ότι το σύνολο του εισοδήματός μας θα εξανεμιστεί σε φόρο εισοδήματος, ΦΠΑ, εισφορά ΕΦΚΑ. Κάθε Φλεβάρη περιμένουμε να παραταθεί η περίοδος καταβολής των παλιών εισφορών στα Ταμεία. Εννοείται φυσικά ότι όλοι μας πια έχουμε εξαιρετικές και εύλογες αμφιβολίες για την ίδια την προοπτική είτε διάσωσης του ταμείου είτε για την καταβολή της ίδιας μας της σύνταξης! Την ίδια στιγμή χιλιάδες συνάδελφοι βρίσκονται στα πρόθυρα της εξόδου από το επάγγελμα εξαιτίας των αναδιαρθρώσεων που εδώ και χρόνια εφαρμόζονται με τη μέθοδο του σοκ στο δικηγορικό επάγγελμα και στο χώρο της δικαιοσύνης. Οι συνθήκες εργασίας για τους περισσότερους από εμάς, ιδίως για τους νέους, τους μισθωτούς και τους ασκούμενους δικηγόρους, είναι στην ουσία συνθήκες φτώχειας και εργασιακής σκλαβιάς. Όσοι δε καταφέρνουμε ακόμη και επιβιώνουμε σε καθεστώς ελεύθερου επαγγελματία, βρισκόμαστε μόνιμα πλέον σε φορολογική και ασφαλιστική ομηρία, με αποτέλεσμα να μη συμφέρει πια να δουλεύουμε. Η απειλή της μόνιμης ανεργίας ή της αναγκαστικής μετανάστευσης είναι παρούσα σε κάθε στάδιο αναζήτησης εργασίας, από τη λήψη του πτυχίου μέχρι και μετά από δεκαετίες δικηγορίας. Ταυτόχρονα, τα δύο τελευταία έτη, με την εφαρμογή του νέου φορολογικού και του νέου ασφαλιστικού, η κατάσταση για τους περισσότερους

από εμάς έχει υπερβεί το όριο. Εκατοντάδες συνάδελφοι κάθε εξάμηνο εγκαταλείπουν το επάγγελμα γιατί δεν τα βγάζουν πέρα.

Για τη μεγάλη μάζα των συναδέλφων που είναι «μισθωτοί συνεργάτες» η κατάσταση είναι χειρότερη από ποτέ και ολοένα χειροτερεύει. Είναι μισθωτοί υπάλληλοι με όλα τα μειονεκτήματα του «ελεύθερου επαγγελματία» και χωρίς καμία κατοχύρωση (από αυτές που έχουν μείνει) του υπαλλήλου. Δεν έχουν ωράρια, αλλά δουλεύουν όσο θέλει το εκάστοτε αφεντικό, εταιρία ή μεγαλοδικηγόρος ή έστω μικροδικηγόρος που δεν προλαβαίνει τις δουλειές του. Δεν έχουν άδειες, καμιά ελευθερία στη διαχείριση του χρόνου τους. Δυσκολεύονται ολοένα και περισσότερο να έχουν ή να ασχολούνται με δικές τους δουλειές και πελάτες. Συχνά δεν πληρώνονται αν δεν πληρωθεί η υπόθεση στο γραφείο. Δεν έχουν παραστάσεις. Δεν τους καταβάλλονται εισφορές από τον εργοδότη αλλά τις επωμίζονται οι ίδιοι, παλιές και νέες. Οι εργοδότες διαπραγματεύονται τους μισθούς πάντα προς το συμφέρον τους, είτε για να αποφύγουν τις εισφορές, είτε για να τις βάλουν στα έξοδα, είτε για να ξεφορτώνονται τα μαύρα, είτε να για αξιοποιούν τις παραστάσεις. Πάντα στη συμφωνία βγαίνει χαμένος ο μισθωτός. Δεν έχουν αφορολόγητο γιατί μπορεί να μην κόβουν τόσες ΑΠΥ όσες χρειάζεται σε έναν εργοδότη. Υποχρεώνονται να κάνουν «διευκολύνσεις» με τα τιμολόγια. Υποτιμάται η αξία της «εξωτερικής» δουλειάς σε δικαστήρια, υπηρεσίες κλπ.. Οι γυναίκες συνάδελφοί μας τρομοκρατούνται και απειλούνται με απόλυση αν τυχόν κυοφορήσουν, ενώ δεν τους παρέχεται κανένα προνόμιο παρά μόνο λίγες μέρες άδειες για να γεννήσουν και μετά πάλι αναγκαστικά στο γραφείο.

Σε ακόμη πιο απελπιστική κατάσταση βρίσκονται οι ασκούμενοι συνάδελφοι. Δίνουν πια δύσκολες πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή τους στο σώμα σε πολλά μαθήματα, σαν να ξανακάνουν δυο χρόνια απ' τη Σχολή.

Ύστερα εξαναγκάζονται να αναζητούν δουλειά με αδιανόητα χαμηλές αμοιβές, χαμηλότερες ακόμη και από τον ελάχιστο μισθό, ενώ κάνουν πολύωρη, και σκληρή συνήθως δουλειά, αφού από το πρωί μέχρι το μεσημέρι τρέχουν από δικαστήριο σε υπηρεσίες και το απόγεμα μέχρι αργά εκτελούν εντολές στο γραφείο. Είναι γνωστό ότι με την κάλυψη της ηγεσίας του Συλλόγου, η αμοιβή του ασκούμενου στην «πιάτσα» κυμαίνεται στα 300-400€. Κάθε εργοδότης ψάχνει τον καλύτερο φορολογικά και ασφαλιστικά τρόπο να γλιτώσει αυτός λίγα ευρώ παραπάνω κάθε μήνα παρά να πληρώσει τις εισφορές του ασκούμενου ο ίδιος. Ετσι επιτυγχάνεται ένας διπλός στόχος: και οι ασκούμενοι υφίστανται περισσότερο από ποτέ τεράστια εκμετάλλευση της δουλειάς τους και του χρόνου τους, και αποτρέπονται απ' το συνεχίσουν στο επάγγελμα υπό αυτές τις συνθήκες.

Ο,τι έχει θεσπιστεί για τους δικηγόρους τα τελευταία χρόνια οδηγεί αναπόδραστα στο σβήσιμο κάθε ίχνους από τις συνθήκες του επαγγέλματος όπως το οραματιστήκαμε, το βιώσαμε, το κρίναμε. Οδηγεί αναπόδραστα στο κλείσιμο γραφείων, στην εγκατάλειψη, στη φτώχεια και την εξαθλίωση των αμοιβών και σε ένα μέλλον γαλέρας στις μεγάλες (στις πολύ μεγάλες) εταιρίες, τράπεζες, ασφαλιστικές, που είναι οι μόνες που ωφελούνται.

Γιατί υπάρχουν «συνάδελφοι» που ωφελούνται. Αυτοί για λογαριασμό των οποίων καλούμαστε να εργαστούμε. Για δεκαετίες καλλιεργούνταν η λογική του κανιβαλισμού και του ατομισμού στο επάγγελμα, η λογική της επί πτωμάτων επιδίωξης της καριέρας. Τα μεγάλα γραφεία, οι εταιρίες και οι ηγεσίες του Συλλόγου που εξυπηρέτησαν μέχρι σήμερα τα συμφέροντά τους, κατάφεραν να κατακερματίσουν τους εργαζόμενους δικηγόρους σε μισθωτούς, βοηθούς, ασκούμενους,

αυτοαπασχολούμενους, εξωτερικούς μη μόνιμους συνεργάτες κ.ο.κ.. Αλλά ο κατακερματισμός αυτός μας δυσκόλεψε τη δυνατότητα να αγωνιζόμαστε συνεκτικά, μας οδήγησε σε αδιέξοδα, σε περιχαρακώσεις και οχυρώσεις της μιας κατηγορίας εκμεταλλευόμενου δικηγόρου προς την άλλη.

Η κρίση στο χώρο των δικηγόρων είναι μέρος της συνολικότερης κρίσης και, ταυτόχρονα, η αναδιάρθρωση των σχετικών με το δικηγορικό επάγγελμα ρυθμίσεων είναι προσπάθεια ώστε η συνολική μορφή του επαγγέλματος να αλλάξει άρδην προς μια συγκεκριμένη κατεύθυνση, ίδια μ' αυτή που επιχειρείται για το σύνολο του κόσμου της εργασίας. Αυτή που πριν μερικά χρόνια αναγνωρίζαμε ως μια «επικίνδυνη» τάση, αλλά τώρα είναι η ζοφερή πραγματικότητα και θεσμοποιείται. Ηδη χιλιάδες συνάδελφοι έχουν εγκαταλείψει το επάγγελμα που για χρόνια τους έδινε τη δυνατότητα να συντηρούν τις οικογένειές τους με τη δική τους δουλειά, χιλιάδες νέοι συνάδελφοι εργάζονται κάτω από άθλιες συνθήκες και χωρίς καθόλου προοπτική για το βασικό μισθό, ενώ οι ασκούμενοι συνάδελφοι ούτε καν γι' αυτόν. Ολοένα και περισσότεροι μετατρεπόμαστε σε υπαλλήλους εισπρακτικών εταιριών ή μεγάλων δικηγορικών εταιριών, οι οποίες είναι οι μόνες που ωφελούνται από την κατάσταση και τις εξελίξεις – καθόλου τυχαία, φυσικά.

4

Οι δικηγορικοί σύλλογοι ολόκληρης της χώρας εδώ και χρόνια έχουν παραιτηθεί από οποιαδήποτε υπεράσπιση των εργασιακών και επαγγελματικών δικαιωμάτων της τεράστιας πλειοψηφίας των συναδέλφων, ιδίως των νέων και των ασκούμενων αποδεικνύοντας πως αποτελούν γραφειοκρατικούς μηχανισμούς που εξυπηρετούν τα συμφέροντα της εργοδοσίας. Αντίθετα, ακόμα και όταν συμμετείχε σε κινητοποιήσεις, επέλεγε πάντα τις λιγότερο «επικίνδυνες», αφήνοντας αναπάντητη την κατασυκοφάντησή τους και δεν πήρε ποτέ την πρωτοβουλία να διεκδικήσει τα στοιχειώδη συμφέροντα της πλειοψηφίας των δικηγόρων, αλλά μόνο επιχείρησε να προστατεύσει την ελίτ των εταιριών και μεγάλων γραφείων. Ειδικά μετά και την εφαρμογή του νέου ασφαλιστικού, η ηγεσία ιδίως του ΔΣΑ, ο μόνος ρόλος που αναλαμβάνει είναι αυτός του μεσολαβητή και πλασιέ ειδικών υπηρεσιών (εκπτώσεων σε καταστήματα, πιστωτικών καρτών, pos κ.ο.κ.).

Η άσκηση της προεδρίας του ΔΣΑ από Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ (Παξινό, Αδαμόπουλο και Αλεξανδρή) επιτάχυνε κατά πολύ το μετασχηματισμό του Συλλόγου στην κατεύθυνση αυτή, σε περιόδους μάλιστα που υπήρχαν μεγάλες κοινωνικές κινητοποιήσεις, τέτοιες που ξεσήκωσαν για πρώτη φορά μετά από χρόνια το δικηγορικό κόσμο, ιδίως την περίοδο της μεγάλης αποχής ενάντια στο ασφαλιστικό. Επί προεδρίας Παξινού πέρασε ο ΦΠΑ, επί προεδρίας Αδαμόπουλου επιχειρήθηκε η απαξίωση της Γενικής Συνέλευσης ενώ επί προεδρίας Αλεξανδρή αναιρέθηκε ακόμη και το δημοψήφισμα εναντίον του νέου Κώδικα Δικηγόρων με ένα «αχρείαστο» και άχρηστο ΝΑΙ στο δημοψήφισμα (η αλλαγή του Κώδικα περιλαμβανόταν στα προαπαιτούμενα του τρίτου μνημονίου). Η ηγεσία Αλεξανδρή αποστέρησε από το δικηγορικό σώμα τη δύναμη της μάζας των δικηγόρων που κινητοποιούνταν, σαμποτάρισε τις προσπάθειες γενικών συνελεύσεων και πιο δυναμικών κινητοποιήσεων (κατάληψη Ευελπίδων), ενώ αναλώθηκε σε επιστολές προς την τρόικα και τους λοιπούς θεσμούς. Φυσικά, από τον πρώτο χρόνο είχε διακηρύξει την πίστη της στην πολιτική κατεύθυνση που έχει σήμερα διαλύσει το δικηγορικό κόσμος, σπεύδοντας το καλοκαίρι του 2015 να ταχθεί με την κατάπτυστη και νικημένη πλευρά του ΝΑΙ. Οι ευθύνες της είναι τεράστιες και για τη σημερινή κατάσταση των συναδέλφων, ιδίως των νέων, μισθωτών και ασκούμενων, για τους

οποίους όχι απλά δεν έκανε τίποτα για να προστατεύσει, αλλά πολύ περισσότερο δίνει τον τόνο της υπερεκμετάλλευσης τους.

Ακόμη και στα ζητήματα της απονομής δικαιοσύνης, η στάση της ήταν μόνο επιφανειακή, και παρά την ομόθυμη καταδίκη των αντιδραστικών και αναχρονιστικών μεταρρυθμίσεων (όπως ο νέος ΚΠολΔ), τις άφησε στην ουσία στο απυρόβλητο. Η περίοδος προεδρίας Β.Αλεξανδρή ανέδειξε πιο ξεκάθαρα από κάθε άλλη περίοδο ότι η ηγεσία του ΔΣΑ απέχει πολύ από το να εκφράζει και να εκπροσωπεί τα συμφέροντα, επαγγελματικά και κοινωνικά, της πλειοψηφίας των συναδέλφων, που είτε είναι ελεύθεροι επαγγελματίες είτε μισθωτοί συνεργάτες, αλλά αντίθετα εκπροσωπεί ένα δίκτυο-σύστημα μεγάλων δικηγορικών γραφείων ή και εταιρειών, που κατά κύριο λόγο έχουν πολύ μεγαλύτερο συμφέρον από τη διατήρηση ασφυκτικών συνθηκών εργασίας για μισθωτούς και ασκούμενους και τη συγκέντρωση της δουλειάς στα γραφεία αυτά, από το όποιο κόστος αναλαμβάνουν εξαιτίας των κυβερνητικών μεταρρυθμίσεων των τελευταίων ετών. Αυτή η στάθμιση είναι που έκρινε συνολικά τη στάση της ηγεσίας, της πλειοψηφίας του Δ.Σ. σε ολόκληρη την περίοδο των αγώνων ενάντια στα μνημονιακά μέτρα, από το 2010 μέχρι και το ασφαλιστικό του 2016. Οταν ήταν απόλυτα προφανές ότι θα έπρεπε να έχουν δοθεί αγώνες με διάρκεια, ποικιλομορφία, ριζοσπαστική λογική και αποφασιστικότητα, με πρωταγωνιστές τη μεγάλη μάζα των συναδέλφων, οι ηγεσίες του ΔΣΑ και της Ολομέλειας, πάντοτε, και ειδικά τις κρίσιμες στιγμές, επέλεξαν να μας στερήσουν από την ίδια μας τη φωνή, είτε καταστρατηγώντας αποφάσεις Συνελεύσεων είτε αγνοώντας τες, είτε κάνοντας τα αδύνατα δυνατά για να μην συγκροτηθούν Γενικές Συνελεύσεις. Εχουν ως διοίκηση αποκοπεί από οποιονδήποτε έλεγχο από την πλειοψηφία των συναδέλφων και επενδύουν στο ότι, αφού οι περισσότεροι από εμάς αγωνιζόμαστε καθημερινά για να επιβιώσουμε στις ολοένα και δυσκολότερες συνθήκες δουλειάς, δεν θα αναπτύξουμε μαζική συλλογική δραστηριότητα για την υπεράσπιση των συμφερόντων και του μέλλοντός μας.

□ 5

Αυτό πρέπει να αλλάξει με αγώνες για την καταγγελία των δανειακών συμβάσεων, την κατάργηση των μνημονίων και των αντιλαϊκών πολιτικών, θεσμών και μέτρων σε ρήξη και σύγκρουση με κάθε κυβέρνηση που εφαρμόζει αντεργατικές και αντιλαϊκές πολιτικές. Και έχουμε την εμπειρία για να το αλλάξουμε. Παρά τις δυσκολίες αυτές όμως, σε κάθε περίοδο που γινόταν προσπάθεια να προχωρήσουν οξεία κυβερνητικά μέτρα ενάντια στο δικηγορικό κλάδο, εμείς κινητοποιηθήκαμε και συχνά πήραμε την κατάσταση στα χέρια μας, ακόμη και σε αντίθεση με την ηγεσία. Στις κινητοποιήσεις ενάντια στην επιβολή του Φ.Π.Α. το καλοκαίρι του 2010, στους αγώνες ενάντια στο «Μεσοπρόθεσμο» και την «απελευθέρωση του επαγγέλματος» το χειμώνα του 2012, στην πολύμηνη αποχή ενάντια στο ασφαλιστικό του 2016, δώσαμε μάχες, καταφέραμε να πραγματοποιηθούν Γενικές Συνελεύσεις, έστω και με μεγάλες δυσκολίες, συγκροτήσαμε Επιτροπές Αγώνα που επιχείρησαν να πάνε ένα βήμα πιο μπροστά τους αγώνες μας, να συσπειρώσουν όλους εκείνους τους συναδέλφους που είδαν το αδιέξοδο των συμβιβασμένων ηγεσιών.

Αυτές οι πρωτοβουλίες, που η πραγματοποίησή τους έφερε κοντά συναδέλφους από πλήθος επαγγελματικών, πολιτικών, κοινωνικών χώρων, έχουν δημιουργήσει αγωνιστικές παραστάσεις σε πλήθος συναδέλφων, έχουν αφήσει παρακαταθήκες και ιδέες για ριζοσπαστικούς αγώνες και για μορφές συνεργασίας που σπάνε το υγειονομικό πλαίσιο των κλειστών γραφείων του Δ.Σ.. Σε αυτές τις παρακαταθήκες στηριζόμαστε και επιχειρούμε να οικοδομήσουμε αντιστάσεις και αγώνες για τα μικρά και τα μεγάλα της δικηγορίας, για τα μικρά και τα μεγάλα της δικαιοσύνης, για όλη την

κοινωνία. Επιθυμούμε να συμβάλλουμε στην ενίσχυση του ρεύματος της ριζοσπαστικής και ανατρεπτικής αριστεράς που θα θέτει στο επίκεντρό της τον άνθρωπο, τις ανάγκες και τα δικαιώματά του, ενάντια στις αντιλαϊκές και αντεργατικές πολιτικές κυβέρνησης-Ε.Ε.-ΔΝΤ-ΕΚΤ.

Τα χτυπήματα που έχουμε δεχθεί είναι πολλά και οφείλουμε να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας. Υπάρχουν πολλοί συνάδελφοι, που δεν εκφράζονται πια από καμία από τις παρατάξεις που τώρα βρίσκονται στο Δ.Σ..

Απέναντι στην ηγεσία του Συλλόγου, που είναι στην ουσία συντεταγμένη πλήρως με την τροϊκανή πολιτική εγκλωβίζοντας τους δικηγόρους σε ένα παράλληλο σύμπαν, οφείλουμε να χτίσουμε ένα μέτωπο αγώνα. Ενας αγώνας των δικηγόρων για τη δουλειά τους, δεν είναι ένας αγώνας συντεχνιακός, είναι μια κίνηση που αφορά ολόκληρο το λαό. Και με αυτή τη σκοπιά και το κριτήριο οφείλουμε να δράσουμε, προκαλώντας κοινωνική κίνηση, σε συνεργασία με τους άλλους πληττόμενους κλάδους, σε συντονισμό και κοινό βηματισμό με ολόκληρο το λαϊκό κίνημα, σε μια κατεύθυνση μεγάλου λαϊκού ξεσηκωμού. Σε μια στιγμή που τα συμφέροντά μας και οι συνθήκες της ζωής μας φτάνουν να εξισωθούν κάπου κοντά στον πάτο, δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια για αντιθέσεις μεταξύ μας.

Η κατάσταση στο χώρο των δικηγόρων μετά την απογοήτευση των μεγάλων και ελπιδοφόρων μεν, μη νικηφόρων όμως αγώνων του χειμώνα του 2015 και δεδομένης της ουσιαστικής τοποθέτησης της ηγεσίας του δ.σ. του Δ.Σ.Α., οδηγεί αναγκαστικά στην υιοθέτηση μιας τακτικής πρώτ' απ' όλα πολιτικής ενότητας των δυνάμεων που επιδιώκουν να αγωνιστούν.

6

Θεωρούμε ότι μια τέτοια προσπάθεια θα πρέπει να ενσωματώνει τους κατωτέρω άξονες:

- Υπεράσπιση και διεκδίκηση δικαιωμάτων για την πλειοψηφία των μισθωτών δικηγόρων. Κλιμακούμενος κατώτατος μισθός. Κατοχύρωση αδειών και ωραρίων. Κατοχύρωση δικαιωμάτων για την ανάπτυξη προσωπικής πελατείας. Κατοχύρωση δικαιωμάτων για τους γονείς συναδέλφους και ειδικά για τις γυναίκες συναδέλφους.

Υποχρεωτική ασφάλιση και καταβολή των 2/3 της ασφάλισης από τους εργοδότες επιπλέον του ποσού του καθαρού μισθού.

7

Θεωρούμε ότι μια τέτοια προσπάθεια θα πρέπει να ενσωματώνει τους κατωτέρω άξονες:

- Υπεράσπιση και διεκδίκηση δικαιωμάτων για την πλειοψηφία των μισθωτών δικηγόρων. Κλιμακούμενος κατώτατος μισθός. Κατοχύρωση αδειών και ωραρίων. Κατοχύρωση δικαιωμάτων για την ανάπτυξη προσωπικής πελατείας. Κατοχύρωση δικαιωμάτων για τους γονείς συναδέλφους και ειδικά για τις γυναίκες συναδέλφους.

Υποχρεωτική ασφάλιση και καταβολή των 2/3 της ασφάλισης από τους εργοδότες επιπλέον του

ποσού του καθαρού μισθού.

- Υπεράσπιση των ασκούμενων συναδέλφων. Νομοθετική κατοχύρωση αξιοπρεπούς μισθού, ωραρίων, αδειών.

Υποχρεωτική καταβολή εισφορών από τους εργοδότες. Στήριξη από το Σύλλογο των ασκούμενων τόσο στην αναζήτηση εργασίας (μητρώο θέσεων) όσο και κατά τη διάρκεια της άσκησης για την τήρηση των όρων από τους εργοδότες. Εγγραφή των εργαζόμενων ασκούμενων στους Δικηγορικούς Συλλόγους. Πειθαρχικός έλεγχος των εργοδοτών. Κατάργηση των εξετάσεων για την εισαγωγή στο επάγγελμα. Κατάργηση του θεσμού της άσκησης γενικά, ως θεσμού που διατηρεί ευέλικτο και πλήρως εκμεταλλευόμενο εργατικό δυναμικό για τα δικηγορικά γραφεία.

-Υπεράσπιση των χιλιάδων συναδέλφων ελεύθερων επαγγελματιών. Κατάργηση του ΦΠΑ στις δικηγορικές αμοιβές.

Επαναφορά του αφορολογήτου ορίου. Κατάργηση των χαρατσιών. Επαναφορά της κλιμακωτής φορολόγησης με δραστική μείωση των συντελεστών για τα χαμηλά εισοδήματα και αύξηση για τα πολύ υψηλά. Αναδιάταξη της δικηγορικής ύλης με επιβολή γραμματίου σε ιδιωτικές συμβάσεις μεγάλης αξίας.

-Αγώνας ενάντια στο νέο ασφαλιστικό. Σεισάχθεια, διαγραφή των χρεών των δικηγόρων στα ασφαλιστικά ταμεία μέχρι ένα ποσό χωρίς άλλες συνέπειες. Να αποδοθούν στα Ταμεία τα αποθεματικά που κλάπηκαν είτε μέσω του κουρέματος του 2012 είτε μέσω της ανακεφαλαιοποίησης του 2015. Να εισαχθεί και να εφαρμοσθεί ένα δίκαιο και αναλογικό πραγματικά φορολογικό σύστημα. Να επανέλθει το αφορολόγητο ως τις 12.000 εισοδήματος. Ενιαία και δημόσια υγεία και περίθαλψη για όλους τους συναδέλφους άνευ προϋποθέσεων καταβολής εισφορών. Οχι στο κεφαλαιοποιητικό ασφαλιστικό σύστημα , το γνήσιο ή τις παραλλαγές του. Οχι σε ατομικούς κουμπαράδες και ατομικούς υπολογισμούς εισφορών και παροχών. Αμεση δραστική μείωση των εισφορών. Να πληρώσουν επιτέλους όσοι φταίνε για το πρόβλημα, κράτος, τράπεζες και εργοδότες. Καμία εισφορά για μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους με εισόδημα κάτω από 12.000 €. Καμία μείωση, αλλά αύξηση συντάξεων.

- Αγώνας για την άρση των περιορισμών πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Ριζική μείωση του κόστους πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Αύξηση του αριθμού των δικαστικών υπαλλήλων. Λήψη μέτρων για την καταπολέμηση της καθυστέρησης στην εκδίκαση των υποθέσεων με πρόσληψη του απαιτούμενου αριθμού δικαστών Κατοχύρωση πραγματικού συστήματος νομικής βοήθειας (legal aid)

- Δραστική δημοκρατική αναδιαμόρφωση των διαδικασιών του Συλλόγου, με κατάργηση του αυταρχικού/προεδροκεντρικού συστήματος, ανασύσταση του συνδικαλισμού και υπεράσπιση των δημοκρατικών διαδικασιών συλλογικής απόφασης (Γενικές Συνελεύσεις). Κατάργηση του νεου Κώδικα Δικηγόρων. Επαναφορά απλής αναλογικής. Κατάργηση της άμεσης εκλογής Προέδρου. Λειτουργία Πανελλαδικού Δικηγορικού Συνεδρίου και εκλογή Συντονιστικού Οργάνου. Ενεργός και όχι δι' επιστολών συμμετοχή του Συλλόγου σε πρωτοβουλίες με στόχο την ανάπτυξη θεσμών

κοινωνικής αλληλεγγύης, ως αντίβαρο στην βαρβαρότητα της κυβερνητικής πολιτικής.

-Κατάργηση των τρομονόμων και άλλων νομοθετημάτων που φαλκιδεύουν τα δικαιώματα του κατηγορουμένου.

Κατάργηση των Μονομελών εφετείων Κακουργημάτων. Λειτουργία στο ΔΣΑ επιτροπών για την υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και των πληττόμενων κοινωνικών στρωμάτων. Λειτουργία θεσμών αλληλεγγύης προς τους πληττόμενους δικηγόρους (κοινωνικό παντοπωλείο, συνεταιρισμός παροχής αναλώσιμων σε χαμηλό κόστος, παιδικός σταθμός)

Στοχεύουμε στην οικοδόμηση ενός αντίπαλου δέους στην κοινωνία για να βαδίσουμε ένα άλλο δρόμο χωρίς χρέος και μνημόνια. Με έξοδο από ευρώ και ΕΕ, εθνικοποιήσεις τραπεζών και μεγάλων επιχειρήσεων με εργατικό –κοινωνικό έλεγχο, με αυξήσεις στους μισθούς και αναδιανομή του πλούτου προς όφελος των εργαζομένων

8

Ξέρουμε ότι ακόμα και η ανατροπή των συσχετισμών στις εκλογές του ΔΣΑ δεν αρκεί. Ξέρουμε ότι για να υλοποιηθούν αυτοί οι άξονες και να επιτευχθούν επιμέρους κατακτήσεις πρέπει να αναπτυχθούν μαζικοί, μακροχρόνιοι και ανυποχώρητοι αγώνες, να ενεργοποιηθούν οι μεγάλες μάζες των δικηγόρων που προσπαθούν σήμερα ατομικά να εξασφαλίσουν την επιβίωσή τους, αλλά και να συνδεθούν οι αγώνες του κλάδου μας με ευρύτερους κοινωνικούς αγώνες που θα βάζουν το πρόταγμα της ανατροπής των μνημονιακών μέτρων και των κυβερνήσεων που τις στηρίζουν και θα διεκδικούν μια πραγματική διέξοδο από την κρίση προς όφελος της εργαζόμενης πλειοψηφίας με μέτρα που θα γείρουν τη ζυγαριά από την αντίθετη πλευρά (διαγραφή του χρέους, έξοδο από το ευρώ και την ΕΕ, εθνικοποιήσεις με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο, αναδιανομή πλούτου προς όφελος των εργαζομένων). Γνωρίζουμε πως μια τέτοια κατεύθυνση του λαϊκού κινήματος, οδηγεί συνολικά σε ρήξη με την κυριαρχία του κεφαλαίου, την ΕΕ και τη συμμετοχή της χώρας στην «ευρωφυλακή». Εμείς από την πλευρά μας είμαστε έτοιμοι να υπερασπιστούμε αυτόν τον δρόμο όσο δύσκολος κι αν είναι. Γιατί γνωρίζουμε πως τα «ψέματα τελείωσαν» μαζί με την πλήρη υποταγή του «ΣΥΡΙΖΑ» στον ευρωμονόδρομο. Η παραμονή της Ελλάδας στην ευρωζώνη και την Ε.Ε. σημαίνει μόνιμη και σταθερή λιτότητα, ένταση του αυταρχισμού, περιορισμό της λαϊκής κυριαρχίας.

9

Στο πνεύμα των παραπάνω και για όλους αυτούς τους λόγους, οφείλουμε να εργαστούμε προς ένα σαφή στόχο: την ενιαία συνδικαλιστική και πολιτική έκφραση αυτών των δυνάμεων στον ΔΣΑ στις επικείμενες εκλογές του Νοεμβρίου 2017. Υπάρχει σημαντικό ανθρώπινο αγωνιστικό δυναμικό εντός του ΔΣΑ που μπορεί να συγκροτήσει έναν ανανεωμένο, μαζικό αριστερό χώρο, με ριζοσπαστικό πρόσημο στη στρατηγική άποψη και στις τακτικές επιλογές, με βασικό στόχο να καταπολεμηθεί η απομάκρυνση των συναδέλφων από τη συνδικαλιστική πρακτική και η επικράτηση του ατομικισμού. Θέλουμε να εκφραστούν όλοι οι μισθωτοί δικηγόροι, οι «συνεργάτες», οι ασκούμενοι συνάδελφοι, οι συνάδελφοι που εργάζονται στις ΜΚΟ για τα

δικαιώματα των προσφύγων, οι αυτοαπασχολούμενοι δικηγόροι που παλεύουν να ζήσουν από τη δουλειά τους. Ο ΔΣΑ παρά τις μεγάλες δυσκολίες, παρά το ότι συμμετέχουν σε αυτόν δικηγόροι με αντιθετικά συμφέροντα, μπορεί εντός αυτού να ακουστεί και να εκφραστεί η μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων, ιδίως αυτών που βρίσκονται στο στόχαστρο και στις χειρότερες θέσεις. Οι εκλογές του φθινοπώρου θα είναι η ευκαιρία για να εκφραστεί πολιτικά ξανά δυναμικά αυτό το ρεύμα μέσα στο ΔΣΑ, με ενωτική διάθεση και με μακροπρόθεσμη προοπτική παρέμβασης στα δικηγορικά πράγματα, αναλαμβάνουμε την πρωτοβουλία να ξαναφέρουμε στο προσκήνιο έναν πολιτικό λόγο και μία συνδικαλιστική πρακτική που λείπει από το ΔΣΑ, θέλοντας να εκφράσουμε όσους αγωνιζόμαστε να ζήσουμε ανεξάρτητοι και με αξιοπρέπεια μέσα από το επάγγελμά μας, υπερασπιζόμενοι τα δημοκρατικά και λαϊκά δικαιώματα, την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, το δίκιο των αγωνιζόμενων και του λαϊκού κινήματος. Τέλος θέλουμε να εκφραστεί εκείνο το ρεύμα των αγωνιστών δικηγόρων που συμμετείχε και συμμετέχει στα κινήματα με τους εργαζομένους και το λαό ενάντια στις αντιλαϊκές και αντεργατικές πολιτικές κυβέρνησης-Ε.Ε.-ΔΝΤ-ΕΚΤ, που αγωνίζεται για το δικαίωμα στην εργασία και στη ζωή.

Καλούμε κάθε συναγωνιστή συνάδελφο που προβληματίζεται και αναζητά μια τέτοια, νέα, συνδικαλιστική και πολιτική έκφραση στον ΔΣΑ, να συζητήσουμε ανοιχτά και να ξεκινήσουμε να ξαναχτίσουμε έναν τέτοιο χώρο-συλλογικότητα, βασισμένοι στις υπαρκτές μας δυνάμεις και στη νέα πνοή που μπορεί να έρθει από πολλούς νέους και παλιούς στον αγώνα συναδέλφους.

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ – ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ